

LCSP Artículo 118. Expediente de contratación en contratos menores.

1. Se consideran contratos menores los contratos de valor estimado inferior a 40.000 euros, cuando se trate de contratos de obras, o a 15.000 euros, cuando se trate de contratos de suministro o de servicios, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 229 en relación con las obras, servicios y suministros centralizados en el ámbito estatal.
2. En los contratos menores la tramitación del expediente exigirá la emisión de un informe del órgano de contratación justificando de manera motivada la necesidad del contrato y que no se está alterando su objeto con el fin de evitar la aplicación de los umbrales descritos en el apartado anterior.
3. Asimismo se requerirá la aprobación del gasto y la incorporación al mismo de la factura correspondiente, que deberá reunir los requisitos que las normas de desarrollo de esta Ley establezcan.
4. En el contrato menor de obras, deberá añadirse, además, el presupuesto de las obras, sin perjuicio de que deba existir el correspondiente proyecto cuando sea requerido por las disposiciones vigentes. Deberá igualmente solicitarse el informe de las oficinas o unidades de supervisión a que se refiere el artículo 235 cuando el trabajo afecte a la estabilidad, seguridad o estanqueidad de la obra.
5. Lo dispuesto en el apartado 2.º de este artículo no será de aplicación en aquellos contratos cuyo pago se verifique a través del sistema de anticipos de caja fija u otro similar para realizar pagos menores, siempre y cuando el valor estimado del contrato no exceda de 5.000 euros.
6. Los contratos menores se publicarán en la forma prevista en el artículo 63.4.

Llei 33/2010 – PRINCIPIS RECTORS POLÍTQUES DE JOVENTUT

Article 5 Principis rectors Els principis rectors de les polítiques de joventut són els següents: a) La integralitat. Les polítiques de joventut han de respondre a una perspectiva integral que interrelacioni els diversos àmbits de la vida de les persones joves, i que s'articuli sobre la base de plantejaments de xarxa i coordinació transversal. Portal Jurídic de Catalunya 6 b) La transversalitat. El treball en el desenvolupament de les polítiques de joventut ha d'incorporar les diverses òptiques de treball sectorial i les diverses dinàmiques associatives i comunitàries pròpies de les persones joves, tenint en compte l'articulació en els diversos nivells territorials. Els departaments, les institucions, les entitats i els agents que correspongui han de treballar coordinadament en cada intervenció sobre les polítiques de joventut. c) La territorialitat. Les polítiques de joventut han d'incorporar un punt de vista territorial. Totes les actuacions necessàries en benefici de les persones joves s'han de dur a terme tenint en compte les diferents realitats territorials.

2.- Etapes de transició i elements de vulnerabilitat

Com s'ha dit, les polítiques d'acompanyament no es poden reduir a moments puntuals, a transicions concretes, sinó que impliquen construir una visió de trajectòria, que inclou les diferents etapes escolars connectades amb els moments evolutius i vitals pels que transita l'infant, i els elements de risc que poden aparèixer en aquestes trajectòries i que el poden fer més vulnerable.

Les transicions educatives no constitueixen moments estancs, si no que conformen processos que coincideixen, però són més amplis que els moments de transició escolar. El concepte de transició educativa és diferent i inclou al de transició escolar, mentre les **transicions escolars** poden identificar-se com a **moments de canvi d'etapa o cicle, què estan establerts per l'organització del sistema educatiu**, les **transicions educatives** englobarien les transicions escolars però tindrien una dimensió més àmplia, serien **processos on s'inclourien els aspectes del desenvolupament psicocognitiu i social vinculats al procés educatiu**.

S'ha comprovat que una educació primerenca de qualitat, en un entorn estimulant i estable millora els rendiments escolars i l'èxit educatiu. Així mateix, l'adquisició d'habilitats i coneixements és un procés que es retroalimenta al llarg del cicle vital, a partir de dues característiques concretes: la primera, la "productivitat recursiva", es a dir, els recursos adquirits en un moment serveixen per d'altres; i la segona, la "complementarietat", els aprenentatges interactuen i es complementen entre sí per aconseguir nous objectius. S'ha de cuidar, per tant l'òptim desenvolupament de cada etapa per evitar que s'acumulin elements de dificultats i problemes que s'arrossegueu i interfereixen en el ple desenvolupament progressiu.

Caldrà conèixer quines son les característiques de desenvolupament cognitiu, emocional i relacional dels infants i joves, durant el seu procés d'escolaritat i de construcció de l'aprenentatge, i identificar els elements de vulnerabilitat que poden interferir o debilitar aquest procés i desembocar en situacions de dificultat i de no consecució dels objectius educatius.

Per altra banda la construcció d'un vincle segur dels infants amb una persona de referència al llarg del seu creixement es essencial pel seu desenvolupament i construcció cognitiva, emocional i relacional. Els vincles insegurs estan en la base de

molt trastorns emocionals i conductuals i per tant afecten als aprenentatges i a l'adhesió a l'escola.

Els infants necessiten sentir-se segurs per a la construcció dels seus aprenentatges, per tant es necessari que estableixin un vincle segur també a l'escola amb el seu professorat. El vincle es essencial per estimular i motivar als nens, els professors han d'establir vincles amb els seus alumnes per poder estimular, motivar, exigir i ajudar-los en els aprenentatges. Les vinculacions segures s'han de donar per tant també per part dels i les mestres, un vincle fort genera autonomia en l'infant i dona autoritat al mestre davant els alumnes.

El concepte de **vincle afectiu i segur** es central en l'enfocament del treball en les transicions ja que allò que es posa en joc en els moments de canvi o transició es la capacitat de crear nous vincles en la nova etapa i evitar fractures i discontinuïtats en la trajectòria, tant vital com escolar, que afecti a un desenvolupament posterior positiu. El treball en les transicions ha d'incorporar el concepte de "vinculació segura" com un element imprescindible per acompanyar el creixement personal, i per l'èxit escolar, ja que **per aprendre i créixer cal sentir-se segur**.

o **ETAPA INFANTIL (0-6)**

El sentiment de seguretat s'adquireix en les primeres edats mitjançant les interaccions repetides amb les persones adultes significatives (Bowly 1983). La qualitat de les respostes d'aquestes persones adultes als comportaments amb els quals els infants cerquen la proximitat i el contacte , afavorirà més o menys el desenvolupament d'un sentiment de seguretat i confiança. D'aquestes primeres interaccions en sorgiran modalitats de reacció que influiran en la manera d'afrontar la realitat i en el tracte amb els altres.

Aquest sentiment de seguretat serà determinant per poder gestionar les emocions i desenvolupar competències cognitives i relacionals bàsiques, perquè els infants siguin capaços d'afrontar els aprenentatges i els intercanvis socials a l'escola.

Alguns dels elements que fan vulnerables els infants a aquesta etapa, ja que poden interferir en la construcció d'aquest vincle, són: les experiències de maternitat de risc: adolescents, mares soles, FIV, IVE de repetició, nouvinguts,..., manca de models de cura i familiars sòlids, situacions personals i familiars precàries, poca xarxa afectiva, i en general experiències que poden suposar vinculacions insegures i que poden provocar dificultats emocionals, cognitives i de desenvolupament en l'infant.

En aquestes etapes primerenques, on la **vinculació segura és l'eix principal per preservar la salut mental i relacional de l'Infant i la seva família**, els serveis públics han d'estar especialment sensibles a la coherència i continuïtat de les seves intervencions i abordar les possibles situacions de vulnerabilitat.

Algunes propostes per a millorar l'atenció educativa d'aquesta etapa:

- Coordinació continuada amb els Serveis Socials i de la Salut de la zona per detectar i estar informats d'aquelles situacions personals i familiars susceptibles d'intervenció.
- Generar espais per a les famílies, en diferents formats, que permetin treballar conceptes claus com vinculació (mare-fill, incorporació de la figura paterna o adult de referència), models familiars que promoguin hàbits i comportaments saludables i permetin reforçar les competències dels pares, i una vinculació continuada amb les famílies per promoure "figures institucionals d'acompanyament i referència".
- Tenir cura especial en els moments de transicions: espais educatius, escola bressol, escola infantil, en els moments de les preinscripcions i en l'acollida, moments que la inseguretat emocional es confon i barreja amb la inseguretat informativa i administrativa.
- S'haurien d'arbitrar dispositius àgils i clars per a les famílies que facilitin tots els processos, ja que aquest serà un moment clau per apropar, i integrar a totes les famílies als projectes educatius de l'escola i del territori. Procurant seguretat i coherència en totes les informacions. Especial atenció a les famílies de nouvinguts a on els mediadors lingüístics seran peces necessàries a l'igual que els infants amb alguna discapacitat o trastorn del desenvolupament, a on l'acompanyament i coordinació amb els serveis socials o sanitaris procurarà a les famílies la confiança i seguretat necessària.
- Potenciar activitats de relació entre les famílies i d'intercanvi social i cultural, espais clau per vincular i adherir a les famílies al territori i compartir moments evolutius del fill amb altres famílies.
- Impulsar la creació d'espais a on les famílies es puguin recolzar, ajudar i donar nous models de comportament en relació a la cura i criança del fill. I a on puguin compartir els dubtes i les angoixes dels primers anys de l'Infant.
- Potenciar que les coordinacions entre els diferents serveis i l'escola siguin continuades a partir d'equips o persones de referència.

◦ **ETAPA PRIMÀRIA (6-12)**

L'entrada a Primària suposa per a la família i l'Infant un canvi en les relacions de proximitat de les figures adultes de referència (mestres). En aquesta etapa l'objectiu central és que els alumnes aconseguixin adquirir les competències bàsiques, imprescindibles per a poder avançar en els aprenentatges i incorporin bons hàbits de treball i aconseguixin relacionar-se satisfactòriament amb l'adult i els seus companys. A més d'incorporar els valors i exigències comportamentals de la societat.

La manca d'hàbits i desorganització conductual, els trastorns del desenvolupament, amb retard maduratiu o retard en la lecto-escriptura, són dificultats a detectar i acompanyar en aquesta etapa. Constituiran alumnes i famílies més vulnerables i amb més dificultats a l'escola aquells alumnes amb entorns familiars inestables, poc motivadors, amb models educatius familiars incoherents o dissociats, amb figures d'autoritat poc establertes. Així mateix serà important treballar amb famílies poc vinculades a l'entorn social i educatiu, amb valors poc coincidents i desinformació sobre l'etapa i recursos del seu fill, famílies que no han pogut o sabut adherir-se al projecte educatiu del seu fill per desconeixement o desinformació (absentisme, no presència a les reunions i entrevistes amb l'escola..).

Algunes propostes per intervenir en l'etapa:

- Estimular la coordinació dels equips de referència de l'ajuntament (educació, salut, serveis socials) i de l'escola.
- Oferir serveis i programes de reforç escolar de qualitat vinculats a les necessitats dels alumnes i en col·laboració amb les escoles.
- Formar als professionals d'aquests equipaments perquè facin contenció però també incideixin en la formació i hàbits de treball de l'alumne
- Implicar als centres educatius en les activitats del municipi i el municipi en les de les escoles.
- Coordinació amb les AMPA en totes aquelles activitats que potenciïn la integració i desenvolupament de la relació amb l'entorn (organització d'extraescolars, fires, festes..)
- Potenciar la coordinació del municipi i l'escola amb la xarxa de biblioteques
- Fomentar activitats intergeneracionals. Primària és una etapa que els nens admiren i busquen als adults de referència (pares, avis, mestres,

entrenadors,monitors..) és una bona oportunitat per forjar lligams potents que acompanyin a l'infant.

- Potenciar la coordinació continuada amb les escoles, i no només en els moments de conflicte. La funció fiscalitzadora i punitiva que algunes vegades acaben tenint els tècnics municipals, desvirtuen el potencial de les relacions institucionals i allunyen al ciutadà de les seves institucions.
- Establir la coordinació amb Inspecció escolar de zona, per facilitar les interaccions i intercanvis escola-territori.
- Potenciar activitats conjuntes, escola-territori, les duplicitats en les activitats no ajuden a visualitzar la cohesió institucional, ni facilita l'adhesió dels ciutadans a un projecte.
- Potenciar la presència de les famílies en algunes activitats escolars, ajudar a que les escoles mostrin allò que fan i com es treballa. Experiències com la dels espais familiars, escoles bressol, en les que els pares veuen i participen del que fan els fills ajuden a valorar el treball escolar i el treball del mestre.
- Establir programes per donar suport a les famílies en l'acompanyament a la trajectòria escolar del seu fill.

◦ **SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (12-16)**

Tot procés de desenvolupament comporta la ruptura de l'equilibri assolit, i du en sí mateix la possibilitat d'un nou reajustament o organització que inclou, l'assimilació de la ruptura com una experiència enriquidora.

El pas a Secundària coincideix amb moments que el noi s'enfronta a canvis físics, emocionals i socials importants. Els moments de confrontació i provocació són habituals i formen part de l'evolució dels nois i noies.

Però constitueixen grups vulnerables que sense el suport adequat poden abandonar prematurament el circuit formatiu, alumnes amb una base vincular insegura o evitativa, amb poca contenció de la impulsivitat, amb retraïment social, amb dificultats d'aprenentatge, no havent assolit les competències bàsiques, ni incorporat hàbits de treball ni d'esforç, amb trastorns conductuals, alumnes amb NEE, amb dificultats de relació amb els adults i amb els seus iguals, amb episodis familiars difícils per desatenció o per sobreprotecció, amb hàbits poc saludables (de consum o d'ús de les xarxes socials i de jocs en xarxa) o amb famílies poc vinculades a l'escola i a l'entorn.

Es una etapa a on l'alumne, la majoria de vegades, canvia d'escola, anirà a l'IES, que no sempre estarà a la vora de casa, a on es trobarà amb canvis de continguts curriculars, d'organització escolar i de grups d'iguals. Aquesta és l'etapa en la qual habitualment s'ha treballat més la transició, ja que es visualitza un canvi més evident.

Algunes propostes per articular l'acompanyament a aquesta etapa, poden ser:

- Activitats d'acompanyament a les famílies i al noi en el moment de les preinscripcions.(Jornades de Portes Obertes en les que es visualitzi la unitat de l'IES i el territori, a on les famílies i els nois es sentin identificats i perdin el temor inicial).
- Afavorir la participació de les famílies a activitats conjuntes del municipi i el IES.(Festes, fires, esports,..)
- El municipi ha de tenir una presència activa en les reunions d'inici de curs, per explicar la forma que tindran els equips i el tipus de treball que faran plegats.
- Coordinació en el traspàs d'informació entre els diferents Serveis municipals, i de l'escola a l'IES.
- Coordinació amb els equips de referència de l'IES de forma continuada i valorant l'adaptació de l'alumne, especialment, al final de 1r curs d'ESO. Aquest moment pot ser predictiu de les perspectives i expectatives d'un alumne i permet generar sinèrgies de suport entre els diferents serveis.
- Fomentar espais de coordinació amb els equips psicopedagògics de l'IES per fer seguiment dels alumnes repetidors i amb NEE.
- Potenciar la creació d'equips de referència estables (IES i municipi) que puguin generar propostes d'intervenció inclusives no expulsives i que puguin treballar des de l'atenció comunitària.
- Participar amb els equips d'orientació de l'IES per adequar propostes participatives en el territori d'aquells alumnes amb NEE i coordinació amb els EAP's de zona per optimitzar recursos existents al territori.
- Fomentar activitats d'acompanyament i orientació acadèmica, individual i grupal per aquells alumnes amb risc d'abandonament prematur.
- Coordinar els Espais Oberts i de reforç, amb els equips tutorials dels IES, per acompanyar i reforçar hàbits de treball i de continguts acadèmics.
- Facilitar activitats per orientar a les famílies i s'involucrin en les decisions que prenen els fills.

○ **ETAPA POSTOBLIGATORIA (16-19)**

Aquesta etapa coincideix con el final de l'escolarització obligatòria. Alguns alumnes seguiran la formació cursant batxillerat, CFGM, PQPI, altres hauran sortit del circuit formatiu amb perfils conductuals de risc, amb fracàs escolar reiterat, amb poques expectatives laborals, amb hàbits poc saludables o amb estructures familiars precàries, afectivament i socialment, i poc implicades amb la realitat dels seu fill. Nois i noies adolescents en que les dificultats d'autocontrol el sentiment d'omnipotència i el pensament màgic els allunya de la realitat i crea entorns difícils d'arribar pels Serveis Municipals d'Educació.

Aquest és el repte pels ens locals, estructurar iniciatives per afavorir l'apropament del jove als serveis de proximitat. Articular els serveis municipals i la coordinació amb els IES de forma que es pugui oferir un acompanyament als itineraris formatius i vitals que els joves iniciaran en aquesta transició a la vida adulta. Se'ls ha d'informar dels recursos existents al territori en l'àmbit formatiu i laboral i acompanyar-los en el procés de recerca i de presa de decisió que sigui més adequada a les seves possibilitats, per tal que puguin construir un itinerari formatiu i professional en positiu, què els permeti desenvolupar-se com a ciutadans de ple dret.

Algunes propostes d'actuació son:

- Generar espais de formació prou flexibles perquè els joves puguin incorporar-se en diferents moments.
- Insistir en la creació de la figura de "l'adult de referència" que acompanyi, motivi i ajudi al jove a buscar allò que pot ser-li útil pel seu creixement com a ciutadà.
- Coordinar el treball dels IES amb els serveis municipals d'orientació per garantir el seguiment i l'acompanyament de les trajectòries socioformatives dels joves, especialment aquells que no acrediten l'ESO.
- Articular els serveis d'informació, orientació i formació del municipi per crear dispositius municipals d'acompanyament a la transició escola – treball
- Reforçar el treball amb les famílies per a donar suport al seu paper en l'orientació formativa i professional del jove.

Educació socioemocional en el currículum

L'educació socioemocional treballa competències socioemocionals i aborda continguts com: comunicació i diàleg, empatia, assertivitat, prosocialitat, gestió d'emocions pròpies i alienes (identificar, comprendre, expressar, regular), solució pacífica de conflictes, resiliència i enfrontament de situacions interpersonals complexes.

Utilitza una metodologia activa i participativa amb un conjunt de tècniques i estratègies conductuals, cognitives, de dinamització de grups i d'educació en valors, per facilitar la posada en pràctica, manteniment i generalització de les conductes que es treballen.

Ho fa amb sessions estructurals i periòdiques en l'aula de referència i també amb activitats transversals inserides en les diferents àrees del currículum i activitats escolars. A més a més, s'inclouen activitats de generalització i transferència per aplicar el que s'aprèn fora del context de l'aula.

Aquesta feina ha de ser planificada i sistemàtica amb objectius clars. Es tracta d'un entrenament rigorós i prolongat al llarg de l'escolaritat, en el qual s'ha d'implicar la comunitat educativa i les famílies. El resultat òptim és una escola acollidora, inclusiva, que fomenti el benestar i els vincles i relacions positives i satisfactòries entre alumnat, famílies i docents.

PREGUNTA CURTA ⑤

PREGUNTA 5.-

Art. 11 Decret 150/2017 de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema inclusiu

3. Constitueixen mesures i suports intensius adreçades a alumnes en risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desfavorides que poden representar trets d'inadaptació al medi escolar, o d'exclusió social: a) Les unitats d'escolarització compartida (UEC): unitats pensades per a alumnes a partir de tercer curs d'educació secundària obligatòria. Són estratègies de diversificació curricular que permeten organitzar el currículum d'acord amb els àmbits d'aprenentatge i amb una clara orientació pràctica. b) Els programes de noves oportunitats (PNO): programes per a alumnes que necessiten un suport d'acompanyament més intensiu i la possibilitat d'ampliar el període lectiu, i promouen el disseny i la implementació de l'itinerari personal, educatiu i professional d'aquest alumnat.
